

1 LEIF HELGE ENGERS MODELLETTING TIL KOPP OG SKÅL FRA 1978. 2 SERVISSE MED «KLOVER» DEKOR PRESENTERT I PRODUKTKATALOGEN TIL PP. «STYLISH AND SOFT WITH ROUND LINES» LØD DEN ENGELSKE BESKRIVELSE. 3 PÅ 60-TALLET DELTOK ENGER PÅ EN REKKE INTERNASJONALE SYMPOSIER OG SEMINARER. HER FRA GMUDEN I 1969. DET BLE OGSÅ EN TUR TIL CHICAGO SOM REPRESENTANT FOR SKANDINAVISK BRUKSKUNST.

▼ forts. fra forrige side

Det kom med 16 ulike dekorer og har blant annet blitt tildelt Erik Bye og Mari Maurstad. Og Jan Otto Johansen har fått eget fat med torskedekor utført av Engers høyre hånd.

- Dam-taram-da-dam, traller mannen muntert mens han forsvinner lynraskt inn i naborommet på jakt etter nye permer.

ENGER ER født med interessen for klassisk musikk. Moren tok han med til be-dehuset på Skotfoss for å synge da han var liten, og onkel Elling var pianist og

komponist. Leif fikk sitte ved siden av ham på krakken når fingrene for over orgelet i Skien kirke.

Hvis valget ikke hadde falt på keramikk, kunne det blitt en karriere innenfor musikk, eller kanskje ballett. 80-åringen tripper raskt rundt på gulvet i sirkel for å illustrere at det i bunn og grunn handler om det samme.

- Rytme og form, konstaterer han and-pusten.

DE FIRE årene han gikk på skole i Oslo, fikk han med seg alt som var av opera og klassiske konserter i den gamle operaen og universitetets aula. Der kunne en kjøpe billett til ståplass for noen få kroner.

- På den tiden møtte du alle de store personlighetene. For eksempel pianisten Horowitz. Han spilte med et voldsomt temperament. Han slo til tangentene så baken letta fra stolen. Jøye meg, som det foregikk!

PORSELEN

Porselen er et hardt keramisk materiale, vanligvis hvitt eller nesten hvitt. Det brukes i sammenhenger der man trenger et hardt og sterkt materiale med gode formingsegenskaper, som for eksempel i tallerkener og fat. Porselen er laget av kaolin (en type leire) og knust stein - kvarts og feltpat. Den fuktige leiren blir formet, tørket og deretter brent ved 900- 1600 °C.

PENSJONISTTILVÆRELSEN BESKRIVER Enger som aldeles utmerket. Han tar fortsatt ofte turen over brua og er medlem av pensjonistgjengen til PP som jevnlig møtes på brygga.

- Hvordan er det å pryde så mange hjem?

- Veldig bra, og hvis jeg får en positiv tilbakemelding, får jeg tårer i øynene. Jeg blir beveget, svarer han oppriktig.

Stemmen blir tykk et øyeblikk, men han er kjapt tilbake.

- Jeg blir jo aldri helt ferdig med leire. Og det er alltid noen nye ideer på lur, smiler han.

Tekst og foto:
Charlotte Nagell